

KÁRPÁTI LAPOK

A Magyarországi Kárpát Egyesület
hivatalos lapja

Szerkesztő: Nagy Péter, peter.nagi@axelero.hu

Internet: <http://www.karpategyesulet.hu> és <http://kee.eck.hu>

Postacím: 1244 Budapest, Pf.: 800.

Koszorúsok ha találkoznak...

...rögtön ünnepelnek. Van is mit, hiszen a Kárpát-Koszorú expedíció 4,5 hónapja alatt kb. 2600 km-t gyalogoltak a Kárpátok főgerincén és a hegyjárók közösséggé szerveződtek. A mostani „buli” a Csináljunk jó időt című, a hosszútúra diáit bemutató körút kapcsán szerveződött 2005. január 22-én Brassóban. A képriport nem adja vissza a meleg fogadtatást, a baráti szeretetet csak a száraz tényeket. (5. oldal)

Gyalázat?

Amióta e Lapot szerkesztem, mindig is törekedtem arra, hogy felhergeljem az egyesületünkért, küldetésünk nemes céljai érdekében is kicsit érző tagtársak aktivitását, íráskedvét. Nem munkálkodtam hiába – habár ehhez 10 számot kellett elkészítenem, hogy közölhető formában megkapjam az első „helyreigazítást”. Szomorú számomra az, hogy a Gyalázat napja címmel összeállított, a januári számban közzétett írásokra érkezett a vélemény.

(6. oldal)

A szuperbuli után kellett a levezető túra. A brassói találkozó lelkes résztvevői a Bolnokra kirándultak

A „Tagsági”

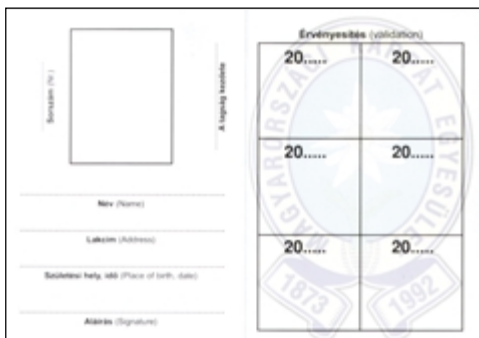
Ezen kartonlap sokkal többet jelent szerény külsejénél. Nem valami adminisztratív eszköz, ahová a bélyeget ragasztják, hanem szervezett működésünk, össze- és hovatartozásunk kifejezése. Ez most küllemében megújult.

A januári lapszámunkban, a tagsági igazolvánnyal kapcsolatos teendőket dr. Király Gabriella ügyvezető elnökünk ismertette. A tagdíjak befizetése és a kiküldött adatlap kitöltése, valamint a 3×4 cm méretű fénykép beragasztása után, minden tagtársunk ilyet fog kapni. Tehát a korábbi igazolványokat lecseréljük.

Talán a kicsinyített fénymásolaton is látható, a tagsági kétnyelvű (magyar és angol). Célunk, minél több bel- és külföldi partnerszervezettel „elfogadtatni magunkat”, a kölcsönös kedvezmények biztosítása érdekében. Az egyeztetések elkezdődtek.

A kihajtott igazolvány külső oldala

Ez pedig a belseje

Igazi ritkasággal lepjük meg tagtársainkat. Az alábbi igazolvány Jeszenszky Hilda úrhölgy rendes tagságát igazolta a Magyarországi Kárpát Egyesület Salgótarjáni osztályában, 1932 évben.

Kérem vegyék észre, hogy a tagsági jegy bal alsó részén lévő egyik aláíró Dr. Zsembery Gyula, akinek kiváló és példaértékű írásaiból már többet is közöltünk lapunkban.

Ki is volt valójában a tagságin szereplő személy? Jeszenszky Hilda turista élettörténetét a családi emlékezetből számunkra lejegyezte Temérdek András.

Jeszenszky Hilda 1889-ben születet a Nógrád megyei Kiskeresztúr pusztán. Már gyerekkorában megszerette a természetet. Édesapja – aki kasznár (gazdatiszt) volt a Prónay birtokon – sokszor magával vitte egylovas futóján a Cserhátba és a Karancsba. A középiskolát Körmöcbányán végezte, ahol sokat kirándult a környező hegyekbe, gyógyszerész nagybátyja családjával. Később óvónőként dolgozott a bányai óvodákban Salgótarjánban és Mátranovákon. Így bányamérnök és tisztviselő barátaival alkalma volt bejárni az egész Mátrát, sőt eljutott az Erdélyi-havasokba, a Magas-Tátrába és Svájcba is. Amikor lábai megbetegedtek, és túrázni már nem tudott, a tót szénéégető Jozsó, még éveken át egylovas kocsiján vitte fel őt fiskalitáshutai (Mátraszentlászló) parasztházába, ahol hűgával a nyarat töltötte. Idősen mátranováki lakásának virágos kertjében pihengetve gyönyörködött a Máttra teljes panorámájában. Édesapjától kapott agancsos nyelű turistabotja, tele volt hegyi útjainak fémplakettes emlékeivel. 1961-ben halt meg Balassagyarmaton.

Nagyon szépen köszönjük Gonda István úrnak, aki megosztotta velünk e relikviát.

Nagy Péter

Egyesületi hírek

Magyarországi Kárpát Egyesület (MKE) *(Király Gabriella ügyv. alelnök)*

• **SZJA 1%**. Közleg az adóelszámolás ideje. Az MKE Elnöksége tisztelettel kéri adófizető tagjait, hogy a személyi jövedelemadójuk 1%-ával szeretett egyesületünket támogassák. Buzdítsák családtagjaikat, barátaikat, ismerőseiket arra, hogy felajánlásukat a Magyarországi Kárpát Egyesület javára tegyék meg. Adószámunk: **18036345-1-41**.

A beérkező 1%-ot a rendezvényeink költségeinek, így a részvételi díjak csökkentésére kívánjuk fordítani.

Kérjük a rendelkezés pontos kitöltésére és a kisméretű borítékra figyeljenek, mert pontatlanság, elírás esetén a felajánlott összeget elveszítjük.

• **MKE tábor 2005 – Bükk**

A nagy előd, Dr. Zsembery Gyula írta a *Turisták Lapj*-ában, 1929-ben:

„Nagyon helyes volna, ha minden osztályunk területére minden évben egy-egy nagyobb, vándorgyűlésszerű országos tanulmányi kirándulást rendeznénk és az ilyen összejöveteleken nem a felkészítőnkön, hanem a tudás és honismeret fejlesztésén volna a hangsúly.”

E gondolat jegyében rendezük meg a Bükk hegységben sátortáborunkat. A kárpátos hagyományokon (turisztika – természetvédelem – honismeret) túl a résztvevők aktívan bekapcsolódhatnak menedékház-építő programunkba is.

A rendezést az egriek végzik, a részletes program júniusra készül el.

A tábor ideje: **július 22-29**. Jelentkezés, információ: KEE, **Bóta Attila, 20/965-1432**.

Pestkörnyéki Kárpát Egyesület (PKE) hírei *(Vámos László elnök)*

• **Tagdíj.** A Közgyűlés határozata alapján az éves tagdíjat az első negyedév végéig (március 31.) legyen szíves mindenki befizetni a mellékelt csekken, vagy utalja át a PKE számlájára, amely a csekken szerepel.

Tagdíjak: egyéni 2000,-Ft; családi 3000,-Ft; diák, nyugdíjas 800,-Ft.

• **SZJA 1%.** Az Egyesület nevében köszönöm mindenkinek az előző évi SZJA 1% felajánlását, **136 369-Ft-ot** kaptunk. Idén is köszönettel elfogadjuk az 1%-os támogatókat! A Pestkörnyéki Kárpát Egyesület adószáma: **18690651-1-13.**

Kárpát Egyesület, Eger (KEE) hírei *(Köves Gyula elnök)*

• **Közgyűlés.** Az elnökség mandátuma lejárt. Alapszabályunknak megfelelően közgyűlésünkön új vezetőséget választunk. Akiről úgy gondold, hogy egyesületünk működésében, céljainak elérésében tehetségénél, akaratánál fogva segít, kérlek jelöld az új elnökségbe. A jelölések összegyűjtését Gyetvai Enikő titkárunk (tel.:30/264-1023, E-mail: postmaster@karpate.axelero.net) vállalta, úgyhogy neki juttassátok el javaslatokat. Természetesen a közgyűlésen, 2005. 02. 17-én is van mód jelölteket állítani.

• **Tagdíj.** Az MKE felé március 31-ig kell teljesítenünk fizetési kötelezettségünket, ezért kérem, hogy ti is rendezzék az év elején. *Felnöttek* éves tagdíja 2000 Ft, *diákoknak* pedig 1000 Ft.

• **SZJA 1%.** Kérlek benneteket, hogy a személyi jövedelemadótok 1%-ával egyesületünket támogassátok! Jelentősebb összeghez úgy juthatunk, ha nemcsak magunk, hanem ismerőseink, munkatársaink adóforintjait is sikerül megszereznünk.

A Kárpát Egyesület, Eger adószáma: **18584202-1-10.**

• **Kárpátos klub** Régi hiányosságunkat pótoljuk ezzel a programmal. Úgy remélem, hogy egyesületi életünk színesedik, közvetlenebbé válik. Minden hónap első csütörtökén 17.00 órától találkozhatunk a rendőrség pinceklubjában (*Eger; Kossuth L. u. 2.*). Lehetőségünk lesz beszélgetni a programokról meg bármi másról. Elintézhethetjük az adminisztratív teendőinket. Azt tervezzük, hogy minden alkalommal szervezünk egy vetítéses élménybeszámolót is. Lehet rá jelentkezni! Az első alkalommal, február 3-án az éves programunkat fogjuk bemutatni gyönyörű fotók segítségével. A klubban 17.00 órától várunk benneteket, a vetítést pedig 18.00 órakor kezdjük. Erre minden érdeklődőt szívesen látunk!

MKE klub

A klubestek hetente, csütörtök 18.00 órákor kezdődnek. Helyszín a Paulus Könyvesház, Budapest Dohány u. 61. szám alatt. Klubvezető Mályi József.

A klubest témájára mindenkitől várjuk a javaslatokat, élménybeszámolóval, fényképes vetítési lehetőséggel.

Vetítések, előadások:

2005. február–március

febr. 3.	Atlasz-hegység
febr. 10.	Kárpát-Koszorú IV.
febr. 17.	Kárpát-Koszorú V.
febr. 24.	Kárpát-Koszorú VI.
márc. 3.	Pireneusok-főgerinc
márc. 10.	Mont Blanc

Végig a Kárpátok bércein...

Kedves Panni és Bogyi Zoli invitálására érkezünk a találkozóra, amelyet a Brassai Társaság, az EKE brassói szakosztálya és a www.brasso.ro média szervezett. A sikeres diabemutatót batyus-bál követett. Az otthonról hozott finom falatok és italok mellett a baráti kapcsolatok elmélyítésére, újabb ismerettségek szerzésére is volt lehetőség.

A táncmulatsághoz a talpalávalót Péter és a Kreatív pop-dance együttes szolgáltatta. Dícséretükre legyen mondván, keveset pihentek, sokat zenéltek és csupa magyar számokat adtak elő. Külön öröm volt hallani a Kárpátos mozgalom számára írott dalt, amelynek címe Végig a Kárpátok bércein. Talán e dalnak is része van abban, hogy a Kárpát-Koszorú Nemzetközi Túramozgalom a bejárt szakaszok megismétlésével és újabbak bevonásával tovább folytatódik. Az idei évre, augusztus 12-20 időpontban a Fogarasi-havasok gerinctúra van tervezve. Már lehet készülni rá!

Hat társam nevében ezúton köszönöm meg vendéglátónk Nádudvary György és kedves felesége, Marika önzetlen segítségét és szeretetét, amivel brassói tartózkodásunk idején bőven elhalmoztak. A hűsleges Bea kutyának pedig egy buksi simogatást küldünk, kérem átadni.

Nagy Péter

Az Áprily Lajos Középiskola dísztermében kb. 140 jó magyar ember volt kíváncsi a Kárpátok bérceit és a résztvevők erőfeszítéseit bemutató vetítésre

Az ünnepségen az alapcsapat tagjai díszoklevelet kaptak az EKE helyi osztályától. Ratiu (Rácz) Krisztián éppen az átadás-átvétel pillanatában. Emlékeztetőül az alapcsapat többi tagja: Vámos László, Mályi József, Mocsári László, Csima Mihály és Polgár Lajos

A hangulatkeltők: Péter és a Kreatív pop-dance

Balra a háttérben szerényen meghűződő vendéglátónk, segítők Nádudvary György

Gyalázat?

A Magyarországi Kárpát Egyesület a történelmi elődeink építő és tanító munkájának rendületlen folytatója. Lapunk nem ad helyet pártpolitikai vitáknak és nem kívánja az olvasóit megtéríteni. Tiszteletben tartva tagtársaink véleményét, meghúzás nélkül közöljük írásait. Kivétel az alábbi hozzászólás, melynek „szelídített” változata olvasható. Valóságtartalmát ellenőrizze le mindenki saját maga. Mindenesetre a Parthus Birodalomra én már rákerestem az interneten... (a szerk.)

Kedves (láthatóan vizsgáztalásra szoruló) Barátaim!

Az alábbi tényekkel nem kibúvót keresek. Igenis mindenkinek el kellett (volna) mennie, és IGEN-nel szavaznia. Ha valaki ezt nem tette meg, én felelőségre nem vonom, mert nem is vonhatom. A saját lelkiismeretével kell elsősorban elszámolnia. Később pedig a Teremtőjével...

A Kárpáti Lapok idei első, internetes számában olvastam lehangolt/lehangoló leveleiteket a »Fekete Vasárnap« kapcsán, pedig olyasmi miatt keseregtek, amin nincs is semmi szégyellni valónk. Természetesen nem arra az eredményre gondolok, amit megpróbálnak velünk megetetni, mint választási eredményt. Előrebocsátom, annak semmi köze a valósághoz. Sajnos még ma is a legtöbben vakon hiszik, amit a média áraszt. A probléma ott van (és ez már inkább szégyellni való), hogy semmit nem teszünk ezen ocsmány hazugságáradat ellen.

De ezt így első hallásra valószínűleg csak önvizsgáztatásnak hiszitek, úgyhogy elmondok címszakban néhány kőkemény tény, ami ezt igazolja. Természetesen csak rövid vázlat lesz a hely szűke miatt is, mert így is megbotránkoztható lehet azoknak, akik úgy tudják (nem az ő hibájuk, mert bő 150 éve ez a »hivatalos« álláspont), hogy az első magyar 896-ban tette be a lábát a Kárpát-medencébe.

A tudomány (a legtekintélyesebb, nemzetközileg is elismert szakemberek és nem a MagyarTalanító Akadémia!) álláspontja, hogy a világ legrégebbi írásos emléke (definíció szerint csak az értelmes, összefüggő és nyelvtani szabályokat alkalmazó szövegek tartoznak ide) kb. kr.e. 5200-ból(!) származik. A Kárpát-medencében találták, és csak magyarul értelmezhető! A tatárlakai korongokról van szó, mely az első nyelvemlékünk! A magyar nyelv ennél persze sokkal régebbi. Itt csak a nagyvilág legbölcsebbnek hirdetett nyelvészét, az angol Sir John Bowringot idézem, mert az MTA idevonatkozó hazugságait bármely iskolai tankönyvben megtaláljátok: »A magyar nyelv messzire megy vissza. Egész sajátos módon fejlődött, és szerkezete olyan időkre nyúlik vissza, amikor a legtöbb most élő európai nyelv még nem létezett. Önmagában következetesen és szilárdan fejlődött nyelv, amelyben logika van, sőt matézis is, az erő, a hangzók hajlékonyságával és alakíthatóságával. A magyar nyelv egyetlen darabból álló terméskő, melyen az idő viharai karcolást sem ejtettek. Nem az idők változásától függő naptár. Nem szorul senkire, nem kölcsönöz, nem trafikál, nem ad és nem vesz senkitől. Ez a nyelv a nemzeti önállóságnak, a szellemi függetlenségnek legrégebbi is legfényesebb emléke«. Mindenesetre régészetileg igazolt tény, hogy a tatárlakai lelet az ún. Körös-Tardos-kultúrkörbe tartozik, melynek népe fényűzően díszített és központi fűtéses(!) házakban lakott.

Könyvtárnyi anyag szól persze az *igazi* történelemről és magyarságról. Ezt csak bevezetőnek szántam, hogy egy picit könnyebb legyen megérteni azt, hogy a problémák nem 1945-ben, és még csak nem is 1920-ban, hanem bizony kerekén 1000 éve kezdődtek, melynek csak egyenes következményei voltak a fenti dátumok, kiegészülve 2004. december 5-tel.

Ezt eddig hiszitek vagy sem (sajnos nem tudom, ki mennyire ismeri az »igazi« történelmet), jöjjön hát egy kézzelfogható tény. Ha elővesztek egy történelmi atlaszt, fellapozva a »honfoglal-

lást« bemutató ábrát, lényegében számolatlanul húzgált nyilatkat láttok keletről nyugati irányba a Kárpátokon át, melyeken a »barbár hordák« a »besenyőktől üzve« haladtak 896 táján. Nos, nektek, akik már testközelből láttátok és jártátok a Kárpátok bérceit, nyilván nem kell bizonygatnom, hogy teljes képtelenség 350-400 ezer emberrel (nők, gyerekek, öregek is!) a rajzolt módon »menekülni«. Számolatlanul sorolhatóak egyébként a legkeményebb tények ennek lehetetlenségéről is. Feltétlenül ajánlom viszont a boldog emlékü professzor, Padányi Viktor Dentu-Magyarica című kiváló alapművét. Abból az is kiderül, hogy kik és miért pusztítják leginkább történelmünket, magyarságtudatunkat, sőt »horribile dictu« az egész magyarságot. A Habsburgokon túl a tudomány képviselőiben pl. a MagyarTalanító Akadémia (gy.k.: MTA).

Most már tényleg a lényegre térek. Először is, kedves Péter, hadd javítsalak ki. Trianonban nem »békeszerződés« készült, hanem diktátum. Egyoldalú jognyilatkozat nem nevezhető ugyanis szerződésnek. De ennél sokkal fontosabb, amit sajnos nagyon kevesen tudnak ma a Kárpát-hazában. Nevezetesen az I. világháború harci cselekményeit az ún. páduai egyezmény zárta le. Mit gondoltok, ebben mennyit csökkent a Magyar Királyság területe? Egy arasznyit sem! Ausztria igen, de ez most mellékes. Wekerle Sándor emlékirataiból azt is tudjuk, hogy számtalan kérvénnyel »bombázta«, sőt már az előszobájában aludt IV. Károlynak (a király ugyanis többek közt a legfőbb hadúr), hogy végre fogadja (de nem tette meg, akit ezért egy személyben terhel felelősség Trianonért! Feltehetőleg ezért avatták a közelmúltban boldoggá), hogy engedélyezze a Magyar Honvédség (aminek köztudottan ép, érintetlen hadteste/hadosztályai/zászlóaljai - megfelelő aláhúzendő, voltak a háború végén) felvonulását az ország határait. Akkor ugyanis egyetlen »szőrőstalpú« a lábát ide be nem tette volna! Továbbá a trianoni diktátum, csak akkor lépne életbe, ha minden érintett és keletkezett ország parlamentje ratifikálta volna. Ami értelemszerűen nem történt meg, hiszen akkor el kellett volna fogadniuk azt a záradékot is, mely szerint az érintett területeken a lakosság nemzeti(ségi) aránya nem változtatható meg! Igen, ez azt jelenti, hogy Moszkva után most Brüsszel talpát nyalogató kormányaink (mind!), noha egymásra licitálva, sietve jelentetik ki, hogy elfogadják a trianoni határokat, nincs semmilyen követelésük, stb., tulajdonképpen egy jogtalan »szerződést« fogadnak el folyamatosan. Ez a nemzetközi jog szerint (is) igaz, és többek közt ezért nyújtott be keresetet egy svájci jogász Strasbourgban. De van a magyarság számára egy ennél sokkal fontosabb. Ugyanis, ha ezt a trianoni förmedvényt minden érintett parlament ratifikálta volna, akkor sem lehetne érvényes. Ugyanis a Kárpát-medence egész egyszerűen a Magyar Szent Korona tulajdona! (Nem csak I. István felajánlása okán.) Hát igen. Megint kemény tétel, mert az iskolában azt tanítják, hogy görög korona, latin korona, Dukasz Mihály, és mindenféle vég nélküli ostobaság. Most nem térek ki sem a Szent Korona eredetére, sem a Szent Korona eszmére, mely később Szent Korona Tan, és maig hatályos történelmi alkotmányunk alfája és omegája. A '48-as sztálinista tákolmány a kukába való és nem a jogtárba. Mindenestre rengeteg ide vonatkozó irodalom létezik...

Péter, a látszat ellenére, még mindig nevezzi a Te levedlre reagálok. Nagyon jól látod ugyanis, hogy ha pl. egy francia magát franciának nevezi, attól még ember, ha egy cseh magát csehnek mondja, attól még ember, ha egy magyar magát magyarnak meri titulálni, akkor nacionalista, sovinszta, irredenta, anti-, tóni, stb. Nem tudom ugyan, ki válaszolt a közölt levedlre, de ő és mindenki »véssé jól keblébe« az »agymosás«, ahogy ő jogosan nevezi, nem 40 éves, hanem jól kimutathatóan 1000! Majd az utolsó magyar királyt 1490-ben megmérgezték, még nehezebb idők jöttek. És nem elsősorban a törökök miatt. A Bach-korszak óta (150 év) pedig drasztikus a magyarítás. Ezt egyébként nem a politikusok végzik, még csak nem is a Magyargyűlölő Milliárdos. Ezek csak a gyalogosok a támadásban. Az igazi pusztítást köztudottan a bombázók, és a tüzéség végzi, ami az így elképzelt hadseregben a Tudomány! Vedd el a nyelvüket, vedd el a történelmüket, tedd őket a fagyos Szibéria őserdőibe makogó hordákként, akik a békés népek Európájába betolakodtak. Ismerős? Aki nem ismeri a múltját, annak jövője sincs! És eltűrik,

hogy egymásra uszítsák őket. Sőt, úgy állítják be, hogy a nagylelkű székelyek megbocsátanak az anyaországiaknak! A székelyek valóban nagylelkűek, és nagyon sok mindent köszönhetünk nekik, de nincs mit megbocsátaniuk. Ha valakinek mégis meg akarnak bocsátani, akkor bocsássanak a Magyargyűlölő Milliárdosnak. Neki valóban szüksége van erre, és nagyon-nagyon sok szeretetre is (igaz, ő nem magyar).

Két dolgot viszont itt és most (végre) tisztázzunk. Ezek - hangsúlyozom megint csak - tények:

1) A választási eredményeket meghamisították, bármit is mond ki a bíróság. És nem csak most, már 2002-ben is. Lehet, hogy előbb is, de az más lapra tartozik. A tétel bizonyítása: mi azt az eredményt ismerjük, amit a számítógép »kiköp«. Ma már »minden gyerek tudja, még a legkisebb is« [Janikovszky Éva], hogy a számítógép mindig is kérlelhetetlenül olyan eredményt produkál, amelyet a programja generál. Pici és primitív program az, amely a lefutása után törölni tudja magát. Ez gondolom nyilvánvaló. A kérdés, vajon használják-e? Nézzünk Ukrajnára: botrány, oka ismert. USA: Bush-ra 20 ezer lakosú településen 200 ezren(!) szavaztak. Nem egyedi eset, de ez a legismertebb, legekleatásabb. Ne higgyük, hogy nálunk ugyanazok a kezek nem tevékenykednek. Nem járunk élen, nem kullogunk hátul, de itt is vannak. Nekem sincs TV-m, mert valóban a legnagyobb rossz a világon. Az atombombától is pusztítóbb. Én a rádióban hallgattam tehát a választás fejleményeit, és bánom, hogy nem vettem fel. Ugyanis az este fél 10-es hírekben még nem tudta a választási iroda megmondani, hogy hányan vettek részt a népszavazáson, ugyanekkor azonban a Magyargyűlölő Milliárdos már közölte, hogy a »népszavazás elbukott, a kezdeményezők kudarcot vallottak«. Ezt persze reggel fél 10-kor is benyöghette volna, mert nyilván ezt kellett mondania. Ezt támasztja alá, a december 22-i, Köztársaság téri fiaszkója is. Első kézből tudom azt is, hogy Szabolcsban, ahol ugye a híradás szerint alig mentek szavazni, egész falvak(!) zászlókkal, Himnuszt énekelve mentek szavazni. Ma tehát kompjutokrácia van, nem demokrácia.

2) Magyaroknak lenni idegen országban nehéz, nagyon nehéz. De! Könnyebb-e úgy védekezni, hogy tudod, ki az ellenség, és tudod, honnan ló? Melyik rosszabb, ha 2-3 évesen azért kapod az első pofont, mert magyarul szólalsz meg, vagy ha erre minimálisan 20-30 évesen (van, aki élete végéig sem, ld., pl. NEM-mel szavazók, mert csalás ide, csalás oda, sajnós ilyen is volt) döbbsz rá, hogy azok vernek leginkább, akik az anyanyelveden szólnak hozzád?

A kiváló magyarságkutató, Dr. Rab Zoltán egy tanulmányban nagyon meggyőzően mutatja ki az ima erejét. Köztudott, hogy a Horthy-korszakban még a kisiskolásoknak is kötelező volt ez az óra előtti ima: »Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában, hiszek egy isteni örök Igazságban, hiszek Magyarország feltámadásában.« Én mindenesetre hiszek az ima erejében, a hit hatalmában, az Ige teremőképességében.

Kedves Gyula, igenis szervezz bátran utakat Erdélybe, Felvidékre, Délvidékre, Várvidékre, Kárpátaljára, bárhova. Nincs miért szégyenkezned, és egyetlen magyarnak sem a kiadott eredmény okán. Nem 1,5 millió magyar van a csonka-hazában, sokkal több. Nincs más út, minthogy mi megtaláljuk egymást, és mindent alulról kezdjük el felépíteni. Azt tanítják ma, hogy '89-ben rendszerváltás történt. Nem történt más, mint egy felülről jövő átalakítás. A különbség annyi, hogy ma Moszkva helyett a brüsszeli központú majomketrecnek kell tapsolni. Ha valakinek még kétségei lennének: a Szovjetunió felbomlása után nem sokkal Ukrajna felajánlotta az akkori kormánynak, hogy tárgyaljanak Kárpátaljáról. Az Antall-kormány válasza: »a kérdés nem időszzerű«. A magyarság egyébként sem személyi igazolvány kérdése. Magyar volt-e Petőfi, Liszt, Csontváry, Széchenyi? Ostoba kérdés, ugye? Pedig ilyen egyszerű! Talán elhiszik, hogy nem mindig az az igaz, amit többször, hangosabban mondanak. Szót se többet »fekete vasárnapról« és »gyalázatról«. A magyarság jelzést kapott (ismét és sokadszor), hogy teljesítenie kell feladatát. Vagy ha úgy tetszik, egy próbatétel volt. Ennek megfelelően kell ezt kezelni, és nem egymásra támadni. Pont ez a céljuk ugyanis: »divide et impera«. Ismerős?

Az ún. »magyarkodásról« pedig csak annyit, hogy magyarkodni, per definitionem, csak nem magyar tud. A kutya sem tud »kutyázkodni« (úgy csinálni, mintha kutya lenne), hiszen eleve az. Az emberek viszont nagyon is tudnak kutyulni.

Vissza kell vésztélni alkotmányunkhoz, amikor a Szent Korona országának törvényeiről az »országalakosok közössége« rendelkezett, amikor még tudták, hogy »mindnyájan ugyanegy nemzettségből« származtak. »Királyválasztásunk hagyománya a Megváltó és a Szent Korona törvényből eredt, és általuk szentesült. Ezért Isten országának földi megvalósulása volt a középkori Magyar Királyság. Egyedüli, evangéliumra épült ország, mely tükröződött a jogi berendezkedésében is. Törvényeink rendszere és szokásjogunk öröksége a világ nyolcadik csodája volt.« [Varga Tibor: A Szent Korona engesztelése 1440-1463] Nagyzolónak hangzik? Pedig nem mi mondtuk magunkról, bizony így vélekedett rólunk a »fejlett nyugat«, melynek keresztény(?) királyait ószövetségi, zsidó szertartás szerint kenték fel. Arról meg már nem is merek szólni, hogy az EU-nak hívott majomketrec, ugyebár Fiktív Károlyt tekinti a nagy(?) elődnek.

Végül hadd ajánlom figyelmetekbe néhány kiváló tudós könyveit: Badiny Jós Ferenc, Padányi Viktor, Pap Gábor, Szelestey László, Varga Tibor, Kocsis István, Kiss Dénes. Az irodalomjegyzékeikben pedig további kiválóságok.

Tudom, gondolatébresztőm hosszú volt. A magyarság(unkról) van szó, nem lehet kurtán fogalmazni, eleget kell mondani. Sokszor és sokat, hogy lehessen újra feltámadás. A mindenkéül kiválóbb elődeink – bárhogy mocskolják is neveiket – Jézus, Attila, Árpád (hogy csak a legnagyobbakat említsem) végre ne szégyenkezve szemléldjenek a Kék Bolygóra visszapillantva. Hopp, lehet, hogy valaki másképp tudta? Jézus, ugyanis minden ellenkező híresztelés ellenére a mi vérünk. Nem én mondom, nekem nem kell elhinni. De így tudják a zsidók is, a parthusoktól kezdve Attilán át az Árpád-házi királyok is. Elgondolkodhat bárki azon, hogy vajon, miért csak és kizárólag Magyarország királynője Szűz Mária? Patrónája más országoknak is, de csak a Kárpát-haza reginája! (Megint nem I. István okán.)

Most viszont már éjjel 1 is elmúlt, úgyhogy búcsúzom. Ha parányi vigaszt is tudtam nyújtani, munkám már megérte. Ha gondolataitok, kérdéseitek támadtak, boldogan válaszolok és segítek.

Cserbáti Zoltán, KEM

U.i.: »Úgy születik a magyar ember a Szent Korona jegyében, mint más halandó az ég csillagképei alá. Koronánk kijelöli helyünket a teremtésben, dolgunkat a világban. Boldogasszony országához tartozva a végtelen tisztaságról és igazságszeretetről kell ősi örökségként tanúságot tennünk.«

Kedves Barátaim! Zoli megszólítására drótpostával teszem közzé gondolatait a Kárpáti Lapok januári számában a népszavazás eredménye kapcsán közzétett írásokra vonatkozóan. Valóban gondolatokat ébresztő. Személyes véleményem - már amennyiben érdekel valakit, hogy ennek az országnak népe a választások okán nagyot bukott, hogy erkölcsileg-e vagy sem, ezt nem minősíteném. Politikus vezetőink is. Nem tudom volt-e még lejjebb? De ezen nincs semmi csodálkozni való. Személyes tapasztalatomat – az egyes emberek hozzáállása vonatkozásában a feltett kérdésekre – a választás végeredménye sajnos visszaigazolta. De mégsem gondolom, hogy a média lenne a hibás. Mi magunk vagyunk, illetve aki elhiszi, ami a médiából folyik. Márpedig a magyar ember elhiszi, a múltból pedig nem tanul. De kétség kívül komoly jelzés volt az eredmény(telenség).

Király Gabi, MKE

Nagy magyar télben...

A Gyalázat napjáról, annak bel- és külhoni „kárpátos” visszhangjairól januári számunkban már írtunk. Ami történt, megtörtént, legyintheznék. Ellenben az alábbi nagyszerű írás, amely jóval a decemberi lapzátá után érkezett, még ide kívánczok. Remek összefoglaló és mint tudjuk, „ismétlés a tudás anyja”. A továbbiakban nem keseregünk, hanem elődeink szellemében tovább lépünk. (NP)

A Kárpát Egyesület, Egert azzal a céllal hoztuk létre 2001-ben, hogy a kárpátos gondolat továbbvívői lehessünk. Mi is ez? Kapcsolatépítés, tartás a Kárpát-medencében élő magyar honfitársainkkal, a közös táborozások, túrák, vagy az embert próbáló expedíciók (Kárpát-Koszorú Nemzetközi Túramozgalom).

Persze nemcsak a közös élmény kapcsol össze bennünket erdélyi, felvidéki, bánáti, bácskai, kárpátaljai barátainkkal, hanem az azonos nyelv, kultúra, költészet, a történelem, a közös sors. A Sors, amely igen megpróbálta a magyarságot az elmúlt ezer esztendőben. Dúlt itt a tatár, a török, néptelenedett el majd az egész ország, mindig talpra álltunk, egy soha nem gyógyuló seb azonban még mindig van a magyarság testén, melynek emlegetésére is sajdul a szív. 1920. Trianon. Nem hittem, hogy lenne olyan magyar a világon, akinek ez a dátum ne szomorúsággal töltené el a szívét. Nem véletlenül használok múlt időt, mert 2004. december 5-én a magyar nép azt bizonyította be, hogy nem számít már az elszakított honfitársakra. Másfél-millió választópolgár látni sem akarja őket, ötmilliónak mindegy a sorsuk, s mi szintén másfél millióan, kétségbe esve próbáljuk megérteni mi történt és miért. Eddigi életem során először szégyelltem, hogy magyar vagyok. Mert tudtam, szégyenletes dolog ami megtörtént.

Nemzetünk ereje, történelme a magyar nyelvben, a magyarságtudatban gyökerezik. Az otthon varázsa, a hit és a bizonyos-

ság erejével hat a lelkünkre. Csak úgy válhatunk valakivé, ha tudjuk, honnan jövünk és hová tartunk. Mert létezhet-e gyökér nélkül a fa, hazája nélkül az ember? Tamási Áron így vallott a szülőföldről a Nyikó mentén, Farkaslakán:

„Valósággal nyúgbe ver valami különös érzés, amelyhez hasonlót soba nem ébresztett bennem csak a föld, hol ringott a bölcsöm... Vajon feltehetem a kérdést: A miénk ez? Nem tebetem fel, mert ez kérdés nélkül is a miénk. Miénk a fény, amit lelkünkbe fogadunk; s a föld, amelyen élünk és meghalunk.”

S valóban elhittük, hogy egyszerre fog minden patak, folyó, fenyves a Hargita hegyéről, a Gyimesekből, Fogarásról útra kelni? Vajon gondolunk-e mindazokra, akik most a nagybetűs Európától várják, hogy munkát adjon, gyógyító műszert vagy éppen lakhelyet. Mi elvárjuk az idegen nemzetektől a kitárt karokat, s mi becsukjuk még a kiskaput is hazánk fiai és lányai előtt, éhenkórásznak, koldusnak állítva be őket. A magyarság mindig soknemzetiségű, befogadó állam volt. S erre büszkéik is lehetünk.

Miféle megítélése lesz majd 50 év múlva annak a politikusnak, aki magyart a magyarral szembeállított, feláldozva nemzetét egyéni sikereiért? Vajon az ő családfájának egyetlen levele sem származik az elszakított területekről?

A téli hideg átjárja most az érző lelkeket. Mindenki a saját kicsiny tüzénél próbál csak melegedni.

**„Nagy magyar télben picike tüzek,
Jaj, be szétszórva égtek,
Királyhágón, Kárpáton, mindenütt!
De mondok egyet néktek,
Szelíd fények és szilaj vándorlángok:
Mit gondoltok: ha összefogóznátok!”**

Írja Reményik Sándor Nagy magyar télben... c. versében. Összetartozásunk törvényszerűen megmaradásunk feltétele. S én még ezek után is hiszem, hogy a magyarság egyszer még kinyitja a szívét és odaenged tüzéhez melegedni másokat, s képes lesz tüzében az isteni szeretet lángját is meglátni.

Hitem alapja erdélyi barátaim szavai-ból, bátorításaiból táplálkozik, akik az első döbbszent után levelet írtak vigasztaló szavakkal telve. Mert az erő soha nem a kiabáló torkokból jön, hanem az őszinte, emberi hang közvetíti azt.

Engedélyükkel idézek részleteket a levelekből, melyek megrikkatták a lelkemet. Csak monogrammal, nehogy bajuk legyen belőle...

Köves Eszter, KEE

Hiába kondultak meg vasárnap délből a magyar összetartozásért Erdély-szerte a harangok? Hiába imádkoztak Erdélyben és a Partiumban a kettős állampolgárság megszerzéséért a zsúfolásig megtelt templomokban? Hiába volt »egy szív az akarat«? Nem, egy percig sem hiszem, hogy hiába volt mindez! Nem hiszem, mert tudom, hogy Magyarországnak van egy másik arca is...

Fáj, nagyon fáj, ami történt, de nem haragszunk Rátok. Mi ezután is magyarok maradunk, továbbra is a magyar nemzet részének tekintjük magunkat, még akkor is, ha nincs erről hivatalos papírunk. Gyerekek ezután is jó lelkiismerettel Erdélybe és hozzátok magatokkal a hitetleneket is

a Hargita köszöntésére és a Gyimesek hódolatára, hogy személyesen tapasztalják meg az erdélyi emberek világát, vendégszeretetét.

D. András, Gyimesbükk

Igazán megörvendtem és csillogott a szemem is mikor látta, hogy tőled jött levél. Nem akarok abban az országban élni. Itthon én inkább magyar vagyok és lehetek a kedvenc hegyeim közt, mint odaát az anyanemzet kebelén.

És még van egy vetülete ennek a csúfos »eredménynek«, amire ti nem is gondoltok. Az, hogy most el kell tudni viselni az itteni románok csúfondároskodását. Azt, hogy szembekacagva mondhatják, mi nem is vagyunk magyarok, nem is kellünk a magyaroknak, hiába a nagy kapaszkodás, kapálózás nyugat fele. Aki képes volt nimmal szavazni az nem hinném, hogy ennek is tudatában lett volna.

V. Éva, Marosvásárbely

Átölelnélek, ha most lehetne. Fáj, nekünk is fáj. Amit sajnálok, hogy ti ott maradtatok. Székelyföldön nagy lett a törés, ott úgy gondolják, hogy ha nem is területileg, de legalább polgárilag oda kéne tartozni Magyarországhoz. Ez nem történt meg, és úgy cseng ez most le, hogy Magyarország végleg lemondott ezekről a területekről. Nagy románosítás folyik most Székelyföldön, ez a kettős állampolgárság megerősítette volna lelkiükben az embereket, hogy bírjanak még ellenállni.

P. Anna, Marosvásárbely

Tudod, »a kő marad«. Kemények vagyunk mi itt. Sokat elbírnak. Ezt is. Mi is azt hitük, hogy természetes. Igaz, annak sem kell szégyellnie magát, ha máshogy szavazott. Hiszen azért tette, mert nem találkozott soha hozzánk hasonlóval.

Ha tette volna, akkor látta volna, hogy mit érünk, és hogy nem vagyunk földönfutók, akik ki akarnak menekülni és megterhelni az anyaországot.

L. Melinda, Kolozsvár

Mi elsősorban erdélyiek vagyunk, itt kell összefognunk nemzetünkért, itt kell megtartanunk magyarságunkat. Itt kell harcolni a jövőért! Egyszer majd a csonka-magyar is ráébred, hozzánk akar tartozni, és akkor ő fog jönni, és mi befogadjuk!

S. Kata, Kolozsvár

Nekünk is nagy csalódás volt a december 5-i szavazás eredménye, de sokkal hatványozottabban érezte az az egyszerű székely, akiben csak a tudat tartotta a lelket, hogy tartozik valahová. Most ettől az egyetlen reményétől fosztották meg.

A kapcsolatokat még szorosabbra kell fűzzük, hogy megismerhessék az ottaniak minél többen, nem vagyunk olyan ágrólszakadt koldus haszonlesők, mint ahogyan egyes politikusok beállították.

G. Ferenc, Gyergyószentmiklós

Nagyon lesújtva érezzük magunkat. Valahogy úgy, mint az a gyerek, akit megszül az édesanya és azt mondja anyád vagyok, de nem kellesz.

Sokunknak apái a magyar hadseregben szolgáltak a magyar hazáért harcoltak és estek fogságba.

Magyarnak szült anyánk magyarságunkat csak az Isten veheti el.

A. Anna, Zetelaka

Túraterv

Február

6. Miskolc–Ómassa–Szentlélek–Örvény-kő–Barátság-kert–Magoskő–Garadna

Túravezető: KEM, Répászky Ernő, 30/392-6152

6. Gödöllő nevezetességei

TKME tagcsoport

Találkozó: 9.20 Bp., Örs vezér tere, HÉV-pénztár

Költség: 570 Ft+belépők

Túravezető: PKE, Farkas Márton, 20/211-5107

12. Tappancs túra – „Odútisztítás”

A Berva-völgyi odútelep karbantartásával, a madárkaink tavaszi fészekrakását segítjük!

Találkozó: 7.25 Volán pu.

Túravezető: KEE, Köves Gyula, 20/326-4943

12-13. Heves-Borsodi-dombság

1. nap: Hangonyi-tó–Vermes-vgy.–Járnokfői tanya–Teresznek-vgy.–Palinapuszta–Cinókás-vgy.–Ökör-b.–Remete-vgy.–Borsodnádasd. **2. nap:** Ivád–Szentvgy.–Szénegetőpuszta–Ószmibály–Evetes-ág–Csurgó-f.–Nádas-orom–Mátracserpuszta–Nyírmedi-tó–Mátranovák–Mátraterenye.

Táv: 24+28 km, szint: 550+700 m.

Költség: kb. 5000 Ft (utazás+szállás)

Találkozó: 6.20 Bp., Stadion buszáll., 5. kocsállás.

Túravezető: PKE, Farkas Márton, 20/211-5107, Kiss Atilla.

19. Bélapátfalva–Örkő ház–Pes-kő–Peskői barlang–Felsőtárkány

Táv: 18 km, szint: 700 m, menetidő: 8 óra

Indulás: Eger máv pu. 7.20, ill. Egervár 7.27

Túravezető: KEE, Nagy Péter, 30/383-1602

19-20. Hideghegy-csoványosi sítúra

Jelentkezés: MKE, Jeszenszky Géza, geza@jeszen.hu.

20. Miskolc–Ómassa–Bánkút–Nagymező–Bánya-hegy–Répáshuta

Túravezető: KEM, dr. Meszléri Éva, 46/323-010

26. Zöld teljesítménytúra

Infó: MKE, Lehotzky Gyula, 1/337-5874

26. Síelés, túrázás a Szlovák Paradicsomban

Jelentkezés: KEE, Bónusz György, 20/935-4579

Március

5. Budai-hegység

Margitbúd–Szemlő-b.–Szemlő-hegyi-bg. (barlang látogatás)–Ferenc-b.–Balogh Ádám-szikla–Bartók Em-lékbáz–Páthy-szikla–Árpád-kilátó–Újlaki-b.–Virá-gos-ny.–Menedékbáz u. 22.

(A BMK Közgylése 14:00 órától!)

Táv: 13 km, szint: 550 m. Költség: belépők

Találkozó: 9.00 óra, Bp., Margit híd, 17-es vill. vá.

Túrávezető: PKE, Farkas Márton, 20/211-5107

5. Tappancs-túra – „Lápvilág”

Almár–Baktai tavak–Agyagos-tető–Eger

Táv: 10 km, szint: 200 m, mi.: 3 óra

Találkozó.: 8.30, Volán pu.

T.vezető: KEE, Pappné Kormos Zsuzsa, 70/339-2325

6. Bükk-hegység

Tamáskút–Imó-forrás–Vöröskő-forrás–Stimecbáz–Felsőtárkány

Információ: KEM, Tóth Tamás, 46/349-258

6. Budai-hegység

Biatorbágy, Viadukt–Kő-orr–Dobogó-b.–Nagy-mező–Sóskút–Kálvária-b.–Benta-p.–Biai-borgász-tó–Nyakas-kő–Madár-szírt–Szily-káp.–Lőtér–Biatorbágy, Viadukt.

Táv: 25 km, szint: 700 m. Költség: 512 Ft (100%)

Találkozó: 7:00 óra, Bp., Déli pu., pénztárak

Túrávezető: PKE, Kiss Atilla, Farkas Márton

10-15. Gömör–Tornai-karszt

1. nap: leutazás Rozsnyóra. **2. nap:** Rozsnyó, Betlér és Krasznaborka megtekintése. **3. nap:** Tornagörgő–Krészadol alja–Meszes-oldal–Barkai-fennsík–Oszadnik–Szádelői-fennsík–Szádelő. **4-6. nap:** A P jelzésű Karszt út végigjárása Szádelő és Domicai között, hárskúti és kecsői szállításokkal. **6. nap:** Karszt út–Domicai-bg. (barlanglátogatás)–Aggtelek (a Baradla-bg. Denevér-ági túrájának végigjárása)–Baradla-tető–Kecső-vgy.–Jósvafő.

Táv: 30+25+28+16 km

Szint: 1450+800+450+400 m

Találkozó: A Stadion aut.áll-ról 16.00 órakor

Jósvafőre indul autóbuszon. A jegyet Bánrévéig

kell venni! Költség: kb. 15000 Ft

Péntek este is lehet a csoport után utazni!

Elemlámpa és hálósák szükséges!

Jelentkezés 2005. február 26-ig.

Túrávezető: PKE, Farkas Márton, 20/211-5107

12-15. Kárpátalja

Máramarosi havasok

Információ: KEE, Köves Gyula, 20/326-4943

15. Bükk-hegység

Népek tavasza teljesítménytúra

Információ: KEM, Répászky Lipót, 20/206-7219

20. Források

Tamáskút–Imókö-forrás–Toldi-kunyhó–Vöröskő-forrás–Felsőtárkány

Táv: 16 km, szint: 300 m, mi.: 5 óra

Találkozó: 8.15, Volán pu.

Túrávezető: KEE, Bónusz György, 20/935-4579

20. Cserhát, Hegyek bércein 7.

Pásztó vá.–Tepke–Garáb–Felsőtold–Hollókö–Gyertyános–Dobogó-tető–Kutasó

Táv: 23 km, szint: 800 m. Költség: 2310 Ft (100%)

Találkozó: 6.55 óra Bp., Keleti pu., pénztárterem

Túrávezető: PKE, Vasenszky Szabolcs

27. Bükk-hegység

Répasbuda–Hör-völgy–Hidegpatak–Belvács-völgy–Farkas-kő–Kács

Túrávezető: KEM, Bojtos Vera

Április

1-3. Villányi-hegység

1. nap: leutazás Siklósra (városnézés+szállás). **2.**

nap: Máriagyúd–Kistótfalu–Csicsó-b.–Gombás-b.–Török-cser–Fekete-b.–Teleky-présház–Szársomlyó–Szoborpark–Villány. **3. nap:** Máriagyúd–Tenkes–Tenkes-erdő–Átai-b.–Csukma–Máriagyúd, délután fürdés Harkányban.

Táv: 25+18 km, szint: 1000+630 m

Találkozó: 7.30 óra, Bp., Déli pu., pénztárterem

Költség: kb. 9000 Ft (utazás+szállás)+belépők (turistautalvány esetén –2450 Ft)

Túrávezető: PKE, Farkas Márton, 20/211-5107

10. Csillagvirág túra a Cserepeskőre

Bélapátfalva–Apátsági templom–Béلكő tanösvény–Órkő ház–Cserepeskő–Istállóskő–Szalajka-völgy–Szilvásvárad

Táv: 21 km, szint: 820 m., mi.: 7 óra

Találkozó: 7.20 Volán pu.

Túrávezető: KEE, Benkő Zsolt, 30/501-4826

10. Bükk-hegység, kerékpártúra

Miskolc–Bükkszentkereszt–Hör-völgy–Mezőkövesd

Túrávezető: KEM, Répászky Ernő, 30/392-6152

23-24. „Borsod szép útjain”

2 napos túra a Bükk északi részén

Túrávezető: KEE, Bóta Attila, 20/965-1432

„Zöld” teljesítménytúrák

A Magyarországi Kárpát Egyesület 2005-ben ismét megrendezi a Zöld elnevezésű gyalogos teljesítménytúra-versenyeket.

A túrák célja: népszerűsíteni a sportjellegű természetjárást, valamint lehetőséget biztosítani a Budai-hegység teljesítménytúrák által kevésbé érintett részeinek megismerésére.

A túra időpontja: 2005. február 26. szombat.

A túra útvonala: **Bp. Farkasréti tér** – Ördögórom – Széchenyi-hegy – Normafa – Tündér-szikla – Ferenc-halom – Árpád kilátó – Guckler-szikla – Virágos-nyereg – Solyvár – Zsíros-hegy – Nagykovácsi – Nagy-Kopasz – Erzsébet erdőszlak – Hosszúhajtás-hegyi kőbánya – **Budakeszi**.

Felvilágosítás: Lehotzky Gyula főrendező. Tel.: 1/337-5874, mobil: 30/465-1615

A túrán mindenki a saját felelősségére indul, a rendezőstől kártérítés semmilyen címen nem igényelhető!

Szép időt, sikeres teljesítést kíván a Rendezőség!

A túra neve:	Zöld 45	Zöld 30	Zöld 20
A túra távja:	44,9 km	30,3 km	19,6 km
A túra szint-emelkedése:	1410 m	1170 m	615 m
Szintidő:	11 óra	7,5 óra	6 óra
A rajt helye:	Bp. Farkasréti tér, 59-es villamos végállomása	Bp. Farkasréti tér, 59-es villamos végállomása	Normafa, 21-es busz végállomás
A rajt ideje:	6.30-8.00	6.30-8.00	7.30-9.00
Nevezési díj:	400 Ft/fő	350 Ft/fő	250 Ft/fő
A cél helye:	Budakeszi, 22-es busz végállomás	Nagykovácsi, Falatozó büfé	Solyvár, Lejtő söröző
Díjazás:	kitűző és oklevél	kitűző és oklevél	kitűző és oklevél
Szolgáltatás:	üdítő, hideg étel, csoki szelet	üdítő, hideg étel, csoki szelet	csoki szelet

Legalább kezdődjön jól!

A Kárpát Egyesület, Eger ezévi első hivatalos, január 8-án rendezett és Köves Gyula vezette bemelegítő túrát, akár az „új életet kezdünk – új útvonalakat járunk” mottóval illethettük volna. Ugyanis a korábbi években megszokott és bevált sémát felcseréltük a Szarvaskő–Les ház–Eger-Berva 8 km-es túraútvonalra. Harminchét kétlábú és négy hűsége néglábú volt kíváncsi erre a programunkra. A túrázók között kedves vendéget is köszöntöttünk Mályi József magashegyi túravezető személyében. Aki 2004-ben sikeresen vezette és végiggyalogolta a 2600 km hosszú és 4,5 hónapig tartó Kárpát-Koszorú Nemzetközi Expedíciót. Sétánk során ismerkedtünk Szarvaskő turista nevezetességeivel, így benéztünk az ECO Kempingbe, felmentünk a sziklaoromra épült várba, ahonnan csodáltuk az enyhén ködös tájra vetülő napsugarak színjátékát. Madártávlatból rápillantottunk a 35 évvel ezelőtti filmforgatás, a Fábri Zoltán rendezte Isten hozta őrnagy úr! helyszínére és felelevenítettük az Örkény Isván Tóthék című remekművből készült film történetét. Majd Lukács László tagtársunk érdekes előadásában megtanultuk nézni a Szarvaskői bánya által feltárt kőzeteket. A Les háznál tartott hosszabb pihenőn pezsgőkkel köszöntöttük egymást és az új túraévet. A laza gyalogos túranap a bervai buszmegállóban ért véget és a szombati ebédre mindannyiunk időben hazatért.

Nagy Péter, KEE
fotó: Molnár Béla

Les házi pihenő.

A felső képen, akik elbujtak a kis ház mögött, az alsó fotón pedig, Bóta Attila a zsírpéssel dolgozik

Szarvasborjú

Az Oltár-kövön járva késő délután találkoztam ezzel a kb. 3-4 hetes, tapasztalatlan állattal. Ő vett észre hamarabb, de utána szaladtam és egy alkalmas pillanatban fényképeztem.

Madárka

Kertes házban lakom és télen rendszeresen etetem a környék madarait. Megismernek, így egészen közelről tudom fényképezni őket.

Vaddisznó

Hajnalban indultam a Peskő háztól az Őr-kő felé, amikor a Hegyes-kövön járva megpillantottam a disznót. Nem teketóriáztam, exponáltam. Sajnos másodjára csak az elfutó állat hátsó felére célozhattam.

Szerencsefotók

Így nevezi saját felvételeit Nagy János. A 64 éves tagtársunk megrögzött természet-rajongó és a vadak nyomában a Bükk hegységet járja. Meglesi kedvenceit és a szovjet ipar Zenit fotópuskájával kapja lencesevégre őket. Aki használt már ilyen eszközt az tudja, csak egy felvételre van lehetőség, hiszen az expozíció pillanatában felcsattanó rekeszgyűrűnek olyan a hangja, mint egy ágyúnak. A dörrenésre minden becserkészett állat szerte-szétszalad. Fénymérőt nem használ, tapasztalat szerint állítja nagyhangú, filmszaggató kameráját.

Lejegyezte: Nagy Péter